

Solarna elektrana zapela u labirintu birokracije

Prema HEP-ovoj preliminarnoj procjeni ukupnih troškova priključenja, investitor solarne elektrane trebao bi unaprijed platiti HEP-u gotovo četiri milijuna kuna, na što Schoissengeier ne pristaje sve dok ne dobije sve potrebne dozvole i jamstvo da će na koncu moći postati dio distribucijske mreže. No, ovo nije prvi problem na koji su naišli tijekom realizacije ovog projekta

PIŠE **Patricija SOFTIĆ-MEHMEDOVIĆ**

Nakon dosad uloženi 150 tisuća kuna samo za potrebne elaborate i projekte, ne računajući putne troškove i utrošene sate za ishodovanje svih potrebnih dokumenata i dozvola, investitor prve hrvatske solarne elektrane Werner Schoissengeier zapeo je u labirintu hrvatske birokracije. Iako su i on i načelnik Barbanu Denis Kontošić optimistično najavljivali početak gradnje elektrane u poduzetničkoj zoni Barban - Krvavci već u proljeće 2011., zbog još jednog ugovora koji bi trebali potpisati s HEP-om, trenutačno je neizvjesno hoće li prva solarna elektrana uopće niknuti u Istri.

Da bi došli do našeg cilja, a to je izgraditi elektranu, proizvoditi struju bez zagadeanja, te prodavati struju prema danim zakonskim okvirima, moramo proći kroz 14 procedura dobivanja različitih dozvola, suglasnosti i odobrenja. Nakon pet dobivenih suglasnosti i odobrenja, da bi mogli ishoditi slijedeća odobrenja i dozvole moramo imati predugovor o priključenju na mrežu koji sklapamo s HEP-om. Samo za troškove pripreme izgradnje elektroenergetskih objekata traže da im platimo 282.900 kuna, a mi još uvijek ne znamo da li možemo ostvariti naš cilj, izgraditi elektranu i prodavati struju po povlaštenoj tarifi, požalio nam se Schoissengeier.

Država za investitora želi odlučiti je li investicija opravdana?

Prema HEP-ovoj preliminarnoj procjeni ukupnih troškova priključenja, investitor solarne elektrane trebao bi unaprijed platiti HEP-u gotovo četiri milijuna

Denis Kontošić je jedini načelnik koji je odgovorio na upitnik tvrtke Amnis energija

na kuna, na što Schoissengeier ne pristaje sve dok ne dobije sve potrebne dozvole i garanciju da će na koncu moći postati dio distribucijske mreže. No, ovo nije prvi problem na koji su naišli tijekom realizacije ovog projekta koji je krenuo u ožujku 2010. Naime, nakon što su zatraži-

Amnis energija izgradila je već solarnu elektranu u Rumunjskoj

li i dobili prethodno energetske odobrenje (PEO) u srpnju 2010., morali su dobiti od HEP-a i prethodnu energetske suglasnost (PEES).

Tu smo već naišli na problem. Morali smo naručiti jednu studiju kod HEP-a, da bi nam upravo HEP mogao izdati PEES. Prema ugovoru

koji smo tada potpisali, HEP je obavezan izraditi studiju u roku od 90 dana od potpisivanja ugovora. To smo potpisali 23. studenog 2010., a HEP je izdao PEES 12. srpnja 2011., i to nakon što smo stalno pratili gdje su papiri. Iskreno, zaboravio sam koliko puta su šetali papire iz-

“U Hrvatskoj smo željeli podići deset ovakvih elektrana pokrivajući solarnim panelima oko 50 tisuća četvornih metara od Pule do Dubrovnika.”

Werner Schoissengeier, investitor

među Pule i Zagreba. Zatim smo dobili lokacijsku dozvolu i energetske odobrenje od nadležnog Ministarstva. E, tu također postoji jedan interesantan detalj, koji mislim da rijetko koja država ima. Naime, u tom zadnjem postupku morali smo dokazati, između ostalog, da je naš projekt rentabilan i da je investicija opravdana. Zanimljivo je da se država brine je li naša investicija rentabilna ili ne i da država umjesto investitora želi odlučiti je li investicija opravdana. Nadam se za ubuduće da moja firma i svi mi koji u RH živimo još uvijek smijemo odlučiti na što trošimo ili gdje ulažemo naš novac, komentirao je Schoissengeier i u sarkastičnom tonu najavio da se već veseli slijedećim uplatama

koje su mu najavljene poput “vodne naknade za livadu na kojoj će biti elektrana”.

Za ostale korake koji ih tek očekuju ne želi niti prognozirati kada će ih izvršiti, no žalosti ga što će, ako se nastavi ovakvim puževim korakom pa ne završe sve do kraja godine, sve prve dozvole zastarjeti. Ipak, pohvalio je načelnika Kontošića i općinu Barban koji su mu, kaže, pružili svu moguću podršku i pomogli gdje god su mogli, a bez čega bi već zasigurno bio odustao. No, Općina nije ni HEP, ni Ministarstvo, niti Županija.

Budući da su Schoissengeierova tvrtka Projekt Centrum i grupa LJK Building Solutions gdje je također suvlasnik gradile solarne elektrane diljem Europe, zanimalo nas je kako je teklo njihovo

poslovanje u onim zemljama koje su još uvijek “iza” nas, kako se kaže.

- Naša je grupa izgradila solarnu elektranu u Rumunjskoj, kapaciteta 40 megavata. Dakle, ta je elektrana oko 70 puta jača nego ova elektrana koju planiramo u Barbanu. Razvoj tog projekta smo počeli krajem 2010., kupili zemljište, a sve potrebne dozvole smo imali već u srpnju 2011. Morali smo pričekati s početkom gradnje zbog ratifikacije jednog potrebnog zakona, što je učinjeno prije tri mjeseca. Financijska konstrukcija je zatvorena prošli tjedan i gradnje počinje 1. ožujka ove godine. U Bugarskoj također imamo projekte na kojima sudjelujemo, a u Hrvatskoj smo željeli podići deset ovakvih elektrana pokrivajući solarnim panelima oko 50 tisuća četvornih metara od Pule do Dubrovnika, kaže Schoissengeier.

Barbanski načelnik jedini u Istri prihvatio suradnju

Podsjetimo, Barban je sasvim slučajno odabran kao lokacija za prvu solarnu elektranu u Hrvatskoj jer je Kontošić bio jedini načelnik koji je odgovorio na upitnik tvrtke Amnis energija, odaslan svim općinama. Solarna elektrana trebala bi se prostirati na ukupno 17.767 četvornih metara, a nakon dovršetka, ukupna snaga elektrane bit će jedan megavat, dok će sva poduzeća zajedno u poslovnoj zoni Krvavci trošiti oko 650 kilovata. Kada bi bio realiziran projekt planiran za cijelu državu, elektrane bi imale snagu od oko sedam megavata, a proizvodile bi 10,5 milijuna kilovata godišnje, što je dostatno za napajanje oko 2.600 kućanstava tijekom cijele godine. Država bi samo za izgradnju deset solarnih elektrana dobila oko 22 milijuna eura.

- Iskreno, ne znam što će biti s tim projektom. Razvoj svakog projekta iziskuje novac, ali svaki razuman investitor ide do neke granice. Ako se projekt ne može provesti ili nije isplativ, jednostavno se ne realizira. Meni je iskreno žao da investicije zaobilaze Hrvatsku, jer tu živim od 1999. ali birokracija je kočnica u raznim segmentima, zaključio je Schoissengeier.

Industrijska zona Barban-Krvavci